

Στην Κύπρο

Σα νιώσεις λεύτερες χαρές
Παιδιών να σ' αρμενίζουν
Ξανά θ' ανάψει η φλόγα σου
Τους ήλιους που σ' αξίζουν

Κι η γη σου θα 'χει γιατρευτεί
Απ' του χαλκού τα χρόνια
Στις χρυσαφένιες σου ελιές
Σα σμίξουνε τ' αηδόνια

Στον φωτεινό αγώνα σου
Κι η θάλασσα μαζί σου
Να πλέκει το γαλάζιο της
Στα όνειρα μιας νήσου

Στίχους χαράς τα χείλη σου
Ξανά θα πλημμυρίσουν
Στο πρόφεγγο της λευτεριάς
Να σε καλωσορίσουν

Ολάκερη να σε θωρούν
Κι ολόγιομη τ' αστέρια
Κατάδικά σου τα πανιά
Λευκά σα περιστέρια

Δημήτρης Ν. Χρυσόχου – 16.6.23

Αλύχτισμα

Σε κουφάρι σιωπής
Μοιρολόγια πληγής
Εισβολής κατοχής

Αλυχτούν στη σκιά
Σα ξυπνά η νυχτιά
Μιας αγέλης θεριά

Και ξεδιάντροπα πια
Να σκορπούν τη ματιά
Σε ξωκλήσια γυμνά

Τον καθρέφτη κοιτάζουν
Τι κι αν σ' άνθρωπο μοιάζουν
Κάθε ανθρώπινο σκιάζουν

Δημήτρης Ν. Χρυσόχου – 19.7.23

Λευκοθέα

Σήκωσε η πόλις μια φωνή
Ζητώντας τους ν' αναστηθεί
Σ' αρχαίας κόρης προσευχή

Κι αποκριθήκαν οι θεοί
Ανέφελα απ' την κορυφή
Ψηλά δεν έφτασ' η σπονδή

Η πόλις στέκει σιωπηλή
Άλλα ν' ακούσει καρτερεί
Μ' άλλα μηνύσαν οι θεοί

Ξάφνου απ' τα τείχη θ' ακουστεί
Κι ας με θωρείτε σεις μισή
Ολόκορμη θα ζω θεοί

Δημήτρης Ν. Χρυσόχου – 19.7.23

Στεφάνι

Πώς είναι τη ρωτούν να ζει
Στης σκοτεινιάς την κατοχή
Κι η αμέσως κείνη απαντά
Με μάτια που κοιτούν μακριά
Κάθε ν' ακούσει της γωνιά
Απ' άκρη σ' άκρη μάνα μια
Κι ένα στολίζει την γλυκά
Λευκό στεφάνι γιασεμιά

Δημήτρης Ν. Χρυσόχόου – 23.7.23